

ת"פ 39302/12/20 - מדינת ישראל נגד לוסיה סוטו

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 39302-12-20 מדינת ישראל נ' סוטו (עצירה)
ת"פ 48330-04-15; ת"פ 7643-01-19 ת"פ
35130-12-18; ת"פ 34430-11-17 ת"פ
17946-03-20; ת"פ 46316-10-18

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לוסיה סוטו (עצירה)

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קטיה הכהן ועו"ד אבי דהן
הנאשמת באמצעות שב"ס
ב"כ הנאשמת - עו"ד פרידמן

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה ב-7 כתבי אישום כדלקמן:

א. **בת"פ 48330-04-15**, הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, בניגוד לסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 ובעבירה של ניסיון להונאה בכרטיס חיוב, בניגוד לסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 3.2.14, השתמשה הנאשמת בכוונה להונות בכרטיס חיוב בכך שמסרה לבעל המלון מספר כרטיס חיוב של אדם אחר, תמורת 3 לילות לינה במלון בשווי 1,050 ₪. ביום 7.2.14 ניסתה להשתמש במרמה בכרטיס חיוב בכך שמסרה למתלונן את מס' כרטיס החיוב תמורה שני לילות בשווי 700 ₪.

ב. **בת"פ 35130-12-18**, הורשעה הנאשמת ב-10 אישומים:

· באישום 1 הורשעה הנאשמת בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986.

על פי עובדות האישום הראשון, השתמשה הנאשמת במרמה בכרטיס חיוב של אדם אותו מכירה בכך שבין התאריכים 4.4.16-4.6.16, רכשה ב-6 עסקאות שונות מוצרים בסכום כולל של 1,532.19 ₪ (תשלומים לחברת חשמל, שיפודי מילניום, פיק א. פיק ועוד).

עמוד 1

· באישום 2 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - תשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השני, ביום 11.3.16 הנאשמת פרסמה באתר "יד 2" מודעה למכירת עגלת תינוק. המתלוננת התקשרה אל הנאשמת בנוגע לעגלה, הנאשמת אמרה למתלוננת שניתן לשלם על העגלה בכרטיס אשראי, המתלוננת מסרה לנאשמת את פרטי כרטיס האשראי, הנאשמת לא שלחה לה את העגלה, לא ענתה לטלפונים שלה והשתמשה בכרטיס האשראי שקיבלה מהמתלוננת, שלא בהסכמתה, בכוונה להונות בכך שרכשה מוצרים ושירותים ובכך קיבלה דבר במרמה.

· באישום 3 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 ובעבירה של גניבה, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי עובדות האישום השלישי, במהלך חודש יולי 2014, גנבה הנאשמת כרטיס אשראי ששייך למתלוננת והשתמשה בו שלא בהסכמתה, בכוונה להונות, בכך שרכשה באמצעותו מוצרים ב-10 עסקאות שונות (ירקות ופירות, אופנה, קניות בסופר) בסכום כולל של 1329 ₪.

· באישום 4 הורשעה הנאשמת בעבירה של קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום הרביעי, הנאשמת פרסמה מודעה באתר "יד 2" למכירת טלפונים סלולריים, ביום 7.3.16, המתלונן פגש בנאשמת, שילם עבור הטלפונים סך של 1,700 ₪, הנאשמת הלכה לביתה להביא את הטלפונים, אך לא חזרה. בכך קיבלה דבר במרמה.

· באישום 5 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 17.2.16, הגיעה הנאשמת לחנות אופניים בקריית גת, שאלה את בעל החנות אם ניתן לשלם בשיטה של "שוטף+30", המתלונן בדק באמצעות הכרטיס שלו אם ניתן לשלם בשיטה המבוקשת. בעקבות הבדיקה הודפס דף עם פרטי כרטיס החיוב שלו, את הדף הוא השאיר על השולחן.

בתאריכים 17.2.16 ו- 17.2.16, השתמשה הנאשמת בכרטיס האשראי של המתלונן שלא בהסכמתו ובכוונה להונות בכך שרכשה באמצעותו מוצרים ושירותים בשתי עסקאות שונות בשווי כולל של 1,798 ₪.

· באישום 6 הורשעה הנאשמת בעבירה של קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק

העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השישי, הנאשמת פרסמה באתר "יד 2" מודעה למכירת טלפון סולארי. ביום 19.12.14, הפקיד המתלונן בחשבונה של הנאשמת 600 ₪ עבור מכשיר הטלפון, אך הנאשמת לא שלחה לו את הטלפון כפי שהתחייבה ולא ענתה לשיחותיו, ובכך קיבלה דבר במרמה.

· באישום 7 הורשעה הנאשמת בעבירה של קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השביעי, הנאשמת פרסמה באתר "יד 2" מודעה למכירת עגלת תינוק תמורת 1,000 ₪. ביום 13.3.16, הפקיד המתלונן בחשבונה 1,000 ₪ עבור העגלה, אך הנאשמת לא שלחה לו את העגלה כפי שהתחייבה ולא ענתה לשיחותיו, ובכך קיבלה דבר במרמה.

· באישום 8 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השמיני, הנאשמת פרסמה באתר "יד 2" מודעה למכירת עגלת תינוק. המתלוננת התקשרה וביקשה מהנאשמת להתרשם מהעגלה, הנאשמת הציעה כי היא תשלח אליה את העגלה עם נהג תמורת 100 ₪, המתלוננת העבירה לה את פרטי כרטיס החיוב כדי שתגבה ממנה 100 ₪, הנאשמת לא שלחה את העגלה, לא ענתה לשיחות והשתמשה בכרטיס החיוב של המתלוננת, שלא בהסכמתה ובכוונה להונות ורכשה באמצעותו מוצרים שונים בסכום כולל של 1,579.10 ₪ ב-5 עסקאות שונות, כולן בין התאריכים 24-26.2.16 (פיצה האט, חברת חשמל ועוד).

· באישום 10 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום העשירי ביום 26.7.16 רכשה הנאשמת בחנות שילב בבאר שבע עגלת תינוק וכוס בסכום כולל של 4748.9 ₪. מנהלת החנות העבירה את כרטיס החיוב שמסרה הנאשמת, וכשהכרטיס סורב ביקשה הנאשמת מהמוכרת להקיש קוד שהיא מסרה לה, בודעה שהוא פיקטיבי, העסקה אושרה. הנאשמת עזבה את החנות עם המוצרים. כעבור מספר דקות המתלוננת התקשרה אליה, אמרה לה שעסקה לא אושרה ודרשה שתחזור לשלם אך הנאשמת לא חזרה וניתקה את קו הטלפון. בכך עשתה הנאשמת שימוש לרעה בכרטיס החיוב בכוונה להונות וגנבה את המוצרים שלעיל.

· באישום 11 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק

כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום האחד עשר, ביום 10.2.17, הגיעה הנאשמת לחנות אלקטרוניקה באשקלון, ביקשה לרכוש טלוויזיה בסכום של ₪ 919, מסרה למוכרת את כרטיס החיוב, העסקה סורבה, הנאשמת הדריכה את המוכרת להזין קוד ביודעה שהוא פיקטיבי, העסקה אושרה. הנאשמת נטלה את הטלוויזיה ועזבה את החנות.

בתאריך 23.3.17, הגיעה הנאשמת לאותה החנות וביקשה לרכוש טלפון נייד בשווי ₪ 1,200, העסקה סורבה, הנאשמת הדריכה את המוכרת להזין קוד שמסרה לה (קוד פיקטיבי), העסקה אושרה, הנאשמת נטלה את הטלפון ועזבה את החנות.

במתואר לעיל גנבה הנאשמת את הטלפון ואת הטלוויזיה מהבעלים במרמה תוך הונאה בכרטיס חיוב.

ג. **בת"פ 34430-11-17**, הורשעה הנאשמת בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986.

על פי עובדות כתב האישום ביום 20.1.17, ביקשה הנאשמת לרכוש טלפון נייד בחנות באשקלון, הנאשמת מסרה לבעל החנות כרטיס חיוב כדי לשלם, העסקה סורבה, הנאשמת הקישה קוד פיקטיבי והעסקה אושרה, עסקה בשווי ₪ 1,050. בכך השתמשה בכרטיס חיוב במטרה להונות

ד. **בת"פ 46316-10-18**, הורשעה הנאשמת ב-5 אישומים שונים:

· באישום 1 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986, קבלת דבר במרמה והפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיפים 415 רישא ו-287 (א) לחוק העונשין - תשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום הראשון ביום 10.5.18, רכשה הנאשמת בחנות באשקלון רכב ממונע לילדים בשווי ₪ 1,400, העבירה את כרטיס החיוב וכשהכרטיס סורב ביקשה מהמוכרת להקיש קוד שהיא מסרה לה, ביודעה שהוא פיקטיבי, העסקה אושרה. באותן נסיבות, הפרה הנסיבות את תנאי מעצר הבית בהם היתה אמורה לשהות על פי החלטת בית המשפט.

· באישום 2 הורשעה הנאשמת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986, וקבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - תשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השני ביום 11.6.18 רכשה הנאשמת בחנות בקרית גת ארון בשווי ₪ 499, העבירה

את כרטיס החיוב וכשהכרטיס סורב ביקשה מהמוכרת להקיש קוד שהיא מסרה לה, ביודעה שהוא פיקטיבי, העסקה אושרה. בכך עשתה הנאשמת שימוש לרעה בכרטיס החיוב וקיבלה במרמה את הארון. בתאריכים 14.6.18, 4.7.18 ו- 5.7.18 חזרה הנאשמת לאותה החנות ובאותה שיטה קיבלה במרמה מוצרים נוספים בסכום כולל של 2631 ₪.

· באישומים 3, 4, 5 הורשעה הנאשמת בכל אחד מהאישומים בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין - תשל"ז 1977.

על פי עובדות האישומים אלה, ביום 1.7.18, רכשה בחנות בתל אביב טלפון סלולארי בשווי 2,400 ₪ וביום 4.9.18, רכשה בחנות ביבנה טלפון סלולארי בשווי 1,754 ₪, וטלפון סלולארי בשווי 3,190 ₪, בכל הפעמים הללו הציגה כרטיס חיוב, העסקה סורבה, היא אמרה למוכרים להקיש קוד שמסרה (ביודעה שהוא פיקטיבי) והעסקה אושרה בעקבות המרמה.

ה. **בת"פ 17946-03-20**, יוחסה לנאשמת עבירה של הונאה בכרטיס חיוב - בניגוד לסעיף 17

רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.2.17, רכשה הנאשמת טלפון סלולארי בשווי 1,295 ₪, בחנות תקשורת בבאר שבע. הנאשמת ביקשה לשלם בכרטיס אשראי, העסקה סורבה, היא הדריכה את המוכר להקיש קוד שמסרה לו (פיקטיבי), העסקה אושרה. הנאשמת נטלה את הטלפון ועזבה את החנות.

שלושה ימים לאחר מכן, קיבל המוכר הודעה מחברת האשראי שהעסקה לא אושרה, הוא יצר קשר עם הנאשמת, הודיע לה לחזור לחנות להסדיר התשלום, הנאשמת הודיעה כי תבצע העברה בנקאית וביום 2.8.17 ביצעה העברה בנקאית בסכום של 1 ₪ בלבד, על אף שעלות העסקה הייתה ע"ס 1295 ₪. במעשיה השתמשה הנאשמת בכרטיס חיוב בכוונה להונות.

ו. **בת"פ 7643-01-19** הורשעה הנאשמת בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

על פי עובדות כתב האישום, בחודש יולי 2017, ביצעה הנאשמת 5 עסקאות שונות בסכום מצטבר של 7,476 ₪, בכך שרכשה מוצרים שונים באמצעות כרטיס חיוב, כאשר הוא אינו טעון בכסף הדרוש וזאת בכוונה להונות ובכך קיבלה המוצרים במרמה.

ז. בתיק 39302-12-20 הורשעה הנאשמת ב- 3 אישומים.

· באישום 1 הורשעה הנאשמת בעבירות של הפרת הוראה חוקית וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיפים 287(א) ו-415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום הראשון ביום 2.12.20, רכשה הנאשמת בבית עסק "עולם הסלולר" בבאר שבע, טלפון סלולרי, הנאשמת מסרה לקטינה שהיתה בחנות את כרטיס החיוב, התקבלה הודעה שיש ליצור קשר עם חברת האשראי, הנאשמת מסרה לקטינה קוד (פיקטיבי) והעסקה אושרה, הנאשמת ביקשה לקנות פריטים נוספים, אולם היה חסרים במלאי. במתואר לעיל, קיבלה הנאשמת במרמה טלפון בשווי ₪ 3,410, תוך הונאה בכרטיס חיובה ותוך הפרה תנאי שחרורה שבמסגרתם נאסר עליה לעשות כל שימוש בכרטיסי חיוב.

· באישום 2 הורשעה הנאשמת בעבירות של הפרת הוראה חוקית וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיפים 287(א) ו-415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השני ביום 22.7.20, רכשה הנאשמת 2 צמידים בחנות תכשיטים בראשון לציון בשווי ₪ 9,500, ביקשה לשלם בכרטיס אשראי, התקבלה הודעה שיש ליצור קשר עם חברת האשראי, הנאשמת ביקשה מהמתלוננת שלא להתקשר ומסרה לה קוד (פיקטיבי), העסקה אושרה והנאשמת עזבה את המקום כשהתכשיטים ברשותה ובכך קיבלה את התכשיטים במרמה ובכך הפרה תנאי שחרורה שבמסגרתם נאסר עליה לעשות כל שימוש בכרטיסי חיוב.

· באישום 3 הורשעה הנאשמת בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית ושתי עבירות קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיפים 287(א) ו-415 רישא לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 4.8.20, הגיעה הנאשמת לחנות "ביתן תקשורת" בשדרות, ביקשה לרכוש טלפון וטאבלט בשווי ₪ 3,400. ביקשה לשלם בכרטיס אשראי, התשלום סורב, הנאשמת הנחתה את בעל העסק להעביר את העסקה ידנית, תוך שהנחתה אותו אילו פעולות יש לבצע, העסקה אושרה, המתלונן מסר לנאשמת את הטאבלט והזמין עבורה את הטלפון הנייד שהיה חסר במלאי, למחרת נסע לביתה ומסר לה את המכשיר הנייד.

בתאריך 16.8.20 ובתאריך 24.8.20, התקשרה הנאשמת אל המתלונן, ביקשה לרכוש בכל אחד מהמועדים הללו טלפון נוסף, מסרה אמצעי תשלום, המתלונן העביר את כרטיס התשלום, קיבל הודעה שעליו לחייג לחברת האשראי, הנאשמת מסרה לו את הקוד, העסקה אושרה ובכך קיבלה במרמה מוצרים בשווי ₪ 4,600 ובסך של ₪ 5,150 תוך הונאה בכרטיס חיוב ותוך הפרה תנאי שחרורה שבמסגרתם נאסר עליה לעשות כל שימוש בכרטיסי חיוב והכל תוך הפרה הוראת חוקית אשר אסרה עליה כל גישה לכרטיסי חיוב.

טיעוני הצדדים לעונש

3 ב"כ המאשימה טענה כי שווי המרמה עומד 60,074 ₪ וניסיון לקבלת דבר במרמה בסך 700 ₪.

הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: ערכים של שמירה על קניינו של הציבור, על חיי מסחר תקינים, מניעת נזקים שנגרמים לציבור כתוצאה משימוש במרמה בכרטיסי חיוב.

ב"כ המאשימה ציינה כי העבירות בוצעו על פני תקופה ממושכת, משנת 2014 ועד שנת 2020, הנאשמת המשיכה לבצע עבירות גם לאחר שניתנו הכרעות דין בחלק מתיקייה ולאחר שכבר עמדה בפני בית המשפט והודתה במעשים. הנאשמת לא חדלה ממעשי המרמה, אותם בצעה בדרכים שונות, תוך ניצול אנשים ומוכרים תמימים, וזאת לשם הפקת רווח קל.

ב"כ המאשימה הדגישה שחלק מהעבירות בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור, תוך הפרת אמונו של בית המשפט ותוך זלזול במערכת אכיפה החוק.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהמוצרים שרכשה אינם מוצרי יסוד, אלא טלפונים יקרים, מוצרי צריכה, אופנה, מסעדות ובילויים.

לשיטתה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה. לשיטתה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים השונים שבכתבי האישום השונים.

ב"כ המאשימה ציינה שאין שיקולי שיקום בעניינה של הנאשמת, שכן על אף שניתנו לה הזדמנויות ממושכות לשתף פעולה עם שירות מבחן, לא מיצתה את ההליך הטיפולי, לא הפנימה את הכשל במעשיה והמשיכה לבצע עבירות תוך כדי הניסיון הטיפולי.

לדבריה התנהלותה של הנאשמת מלמדת על חוסר גבולות והתנהגות חסרת מוסר.

לפיכך, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת ענישה הולמת אשר תעביר מסר הולם של גמול, הרתעה ומניעה.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשמת מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מן האישומים שבכתבי האישום השונים ולהורות שהמאסרים ירצו במצטבר זה לזה, לצד מאסר מותנה, קנס בסך עשרות אלפי שקלים, פיצוי לנפגעי העבירות והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

4 ב"כ הנאשמת ציין שהנאשמת מעוניינת "לנקות שולחן". לדבריו מרבית העבירות בוצעו באותה שיטה, ללא תחכום, הנאשמת ניצלה פרצה באופן החיוב של כרטיסי אשראי, תוך שימוש בקוד בעל 4 ספרות.

ב"כ הנאשמת הפנה לכך שבמרבית המקרים הנאשמת הזדהתה בשמה, לא ניסתה להסתיר זהותה ולכן אין תחכום

במעשיה, בוודאי לא תחכום שמצריך חשיבה עבריינית מעמיקה.

לדבריו לנאשמת נסיבות חיים לא קלות, הנאשמת לא רכשה כלים להתמודדות עם מצבי דחק, גדלה במערכת משפחתית מורכבת עם היסטוריה חריגה ביותר, הפכה בגיל צעיר לאם לילד עם צרכים מיוחדים, לא יכולה הייתה יכול לרכוש מקצוע ולעבוד עבודה מסודרת. לדבריו הנאשמת פעלה כי שפעלה עד שלמעשה הבינה את השלכת מעשיה.

לטענתו, מרבית המתלוננים לא נפגעו באופן ישיר, שכן הם פוצו על ידי חברת האשראי.

לשיטתו הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך. הגם שהאירועים התפרשו על פני שנים, מדובר באותה שיטה עבריינית ולכן יש לראות בכל אירוע כאירוע עברייני אחד מתמשך.

ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה רלוונטית.

לדבריו מתחם העונש ההולם לכל העבירות שבכל כתבי האישום נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

לדבריו הנאשמת במהלך מעצרה האחרון עברה כבדת דרך, שולבה בהליכים טיפוליים. בתקופת מעצרה הפנימה את חומרת המעשים, הבינה את השלכות התנהגותה, לדבריו מדובר במאסר ראשון, לנאשמת ילד שזקוק לה, מאז מעצרה היא לא פגשה את בנה, אף לא התאפשר לה לשוחח עמו בטלפון.

לאור כל האמור ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בתקופות המעצר שריצתה הנאשמת עד כה ולהטיל על הנאשמת ענישה מותנית.

ב"כ הנאשמת ביקש שלא להטיל על הנאשמת קנס גבוה. לדבריו, קנס גבוה לא יהיה מידתי בשים לב למידת הפגיעה במתלוננים. לנאשמת אין יכולת לשלם קנסות גבוהים. לטענתו, הנאשמת אמנם לא גנבה מוצרי יסוד, אך גנבה מוצרים על מנת למכור אותם ולקבל כסף מזומן לצורך מימון מחייתה.

לשיטתו, אין הצדקה לפצות את הנפגעים, שכן אין אינדיקציה שלא פוצו על ידי חברות האשראי.

5 הנאשמת בדבריה האחרונים הגישה לבית המשפט מכתב שכתבה, ממנו עולה כי היא השקיעה מחשבה. לדבריה בזמן הממושך בו היא שוהה במעצר, הבינה את אשר עוללה לקורבנותיה התמימים, ביקשה סליחה ומחילה מאלה שפגעה בהם, ביקשה סליחה ומחילה עבורה ועבור בנה.

לדבריה, עלתה על דרך המלך, הבינה שאין זכות לרמות אף אחד ושזו לא בושה לבקש עזרה, לדבריה היא אדם אחר היום ומבקשת לחיות חיים בסביבה בריאה וישרה.

הנאשמת ציינה שהיא מאוד מתגעגעת לבנה, שחייה היו קשים, שבגיל 15 נזרקה לרחוב, שבזמן שהייתה במעצר, בנה עבר ניתוח והיא לא הייתה יכולה להיות לצידו.

תסקירי שירות המבחן

6 בתסקיר מיום 12.5.19 תיאר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת, את הקשר המורכב עם משפחת מוצאה. את נסיבותיה במהלך השירות הצבאי החלקי ששירתה. הנאשמת בגיל צעיר ננטשה על ידי דמויות סמכות בחייה. שירות המבחן את מערכות היחסים השונות בהן חוות ניצול. שירות המבחן ציין כי הנאשמת רווקה, אם לילד הסובל ממגבלה שכלית התפתחותית. שירות המבחן תיאר את ההתמודדות של הנאשמת עם גידול בנה, את הקשר עם שירותי הרווחה, את התדרדרות הבן בעקבות מעצרה של הנאשמת. הנאשמת מעולם לא עבדה לפרנסתה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה לאתר את המניעים העמוקים שעמדו בבסיס ביצוע העבירות. לאור נסיבות חייה אימצה דפוסי התמודדות הישרדותיים ומגוננים, רכשה לעצמה תפיסת עולם המבוססת על בוחן מציאות לקוי ועל טשטוש הגבולות בין המותר לאסור. שירות המבחן התרשם מקווי אישיות מרמתיים וכי הנאשמת נוטה לפעול באופן מניפולטיבי, מטשטש וממזער, תוך כדי התנתקות רגשית מחווית האחר.

שירות המבחן התרשם כי לנאשמת כוחות ויכולות, כי הליך המעצר (בשנת 2018) הבהיר לנאשמת את המחירים שתשלם בעבור מעשיה, שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתפנה לשקם את חייה. לאור המוטיבציה שהביעה הנאשמת להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן המליץ על דחייה בת 4 חודשים לצורך בחינת השתלבותה בהליך טיפולי.

7 בתסקירים מחודש ספטמבר 2019 ונובמבר 2019 המליץ שירות המבחן על דחיות נוספות ועל עריכת אבחון פסיכיאטרי לנאשמת.

8 בתסקיר מיום 26.1.20 ציין שירות המבחן כי הנאשמת הופנתה להשתלב במסגרת קבוצה טיפולית ייעודית לנשים עוברות חוק וכן הופנתה למסגרת "מרכז רותם" במכללה האקדמית ספיר, מקום שעשוי לסייע ולתמוך בתפקודה, בקידומה האישי מבחינה אישית ותעסוקתית.

שרות המבחן ציין כי בפעם הראשונה שהתייצבה הנאשמת לקבוצה הטיפולית גילתה שקרובת משפחתה נמצאת שם ולפיכך הוחלט שההשתלבות שלה תידחה לקבוצה הבאה שתיפתח.

הנאשמת התייצבה למפגש היכרות רק בפעם השלישית שזומנה, שיתפה כי חוותה טראומה קשה בעקבות תקיפה פיזית ושווד שהתרחשו בביתה.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירות טענה שבוצעו על רקע מצוקה כלכלית, נהגה לרכוש מוצרים ולמכור אותם כדי לקבל כסף לצרכי מחייתה.

שרות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה להתייחס להיבטים הקשורים בהתנהגותה ובמאפייני אישיותה ומסבירה את התנהגותה רק בשל קשיים כלכליים.

מ"מרכז רותם" דווח כי הנאשמת הקפידה להגיע בקביעות לתוכנית הטיפולית, גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשמת מראה מחויבות ונכונות לערוך שינוי בחייה כשבנה מהווה עבודה גורם מוטיבציוני משמעותי.

שרות המבחן ראה חשיבות למנף את ההליך המשפטי ולאפשר לנאשמת לנסות את ההליך הטיפולי ועל כן המליץ על דחיית הדיון ב- 3 חודשים נוספים.

9 בתסקיר מיום 20.5.20 עדכן שרות המבחן כי בשל קשיים כלכליים אשר הועצמו בעקבות התפרצות מגפת הקורונה נפסקה לחלוטין פעילותו של "מרכז רותם" והופסקה השתלבותה של הנאשמת בתכנית.

שרות המבחן ניסה ליצור קשר עם הנאשמת אך ללא הצלחה. הנאשמת מיוזמתה לא יצרה קשר.

שרות המבחן ציין כי הנאשמת נמצאת עדיין בשלב ראשוני בטיפול וכי לאור מורכבות אישיותה יש צורך בפרק זמן נוסף. לפיכך, בשל החשיבות לשלב את הנאשמת בטיפול, חזר שרות המבחן והמליץ על דחיה נוספת של הדיון לתקופה של 3 חודשים.

10 בתסקיר מיום 14.10.20 ציין שרות המבחן שהנאשמת נרשמה לתכנית בוגרות של המנטוריות הנערכת באוניברסיטת תל אביב זאת, כאמור, משום שהתכנית בה השתתפה במכללת ספיר נסגרה.

שרות המבחן ציין כי עדיין אינו יכול להעריך אם הנאשמת נתרמת מההליך הטיפולי.

שרות המבחן ציין כי הוא פועל לשלב את הנאשמת במסגרת תכנית אוניברסיטה בע"מ המשלבת נעדרי רקע אקדמי המופנים על ידי שרות המבחן בקורס אקדמי ייעודי במקצועות השונים.

נוכח כל האמור שרות המבחן חזר והמליץ על דחיה נוספת בת 3 חודשים.

11 ביום 14.1.21 הגיש שרות המבחן עדכון דחוף זאת משום שהנאשמת נעצרה פעם נוספת בגין חשד לביצוע עבירות גניבה והונאה בכרטיסי חיוב.

12 בתסקיר מיום 15.2.21 העריך שרות המבחן כי אין באפשרות הנאשמת להיתרם מטיפול, זאת לאחר תקופה ארוכה שהנאשמת לוותה על ידי שירות המבחן. שרות המבחן התרשם כי הליכים שמתנהלים לא יצרו הרתעה מספקת למניעת הישנות עבירות. שרות המבחן התרשם כי הנאשמת זקוקה לענישה מוחשית אשר תציב גבול ברור להתנהלותה הפוגענית ותייצר גבול מרתיע להישנות עבירות דומות.

דין

מתחם העונש ההולם

כל אישום מהווה אירוע נפרד

13 בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין כאשר מדובר בריבוי עבירות, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ראו בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נגד מדינת ישראל, (05.08.2013)).

זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ראו למשל ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (29.10.2014); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 פלוני נגד מדינת ישראל, (27.08.2014); ע"פ 3164/14 גיא פן נגד מדינת ישראל, (29.06.2015) ורבים אחרים.

בהתאם לדעת הרוב בבית המשפט העליון בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014) קבעה כב' השופטת ד' ברק-ארז בפסקה 5 בפסק דינה כי:

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

עוד בעניין מבחן "הקשר הדוק" אשר אומץ בעניין אחמד בני ג'אבר, ראו ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל; ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'; רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל, ע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.06.2015) ורבים אחרים.

14 בעניינה של הנאשמת הוגשו 7 כתבי אישום, חלקם מתארים אירוע בודד, חלקם מתארים אירועים רבים.

כך למשל בת"פ 35130-12-18 הורשעה הנאשמת בעשרה אישומים שונים, אישומים 2, 7, ו-8 כולם עוסקים בכך שהנאשמת פרסמה מודעה למכירת עגלה באתר "יד 2", אמנם בכל אישום עסקין במתלונן אחר, ועם זאת שלושת העבירות הללו בוצעו בסמיכות זמנים (24.2.16, 11.3.16, 13.3.16) יכול אף שמדובר באותה מודעה בגינה פנו המתלוננים הללו, לפיכך לשלושת האישומים הללו יקבע מתחם עונש הולם אחד בהיותם חלק מאותה מסכת עבריינית.

באישומים 4 ו-6 עסקין במודעות שפורסמו באתר "יד 2" למכירת טלפון סלולרי, עם זאת ההפרש בין העבירות הוא למעלה משנה ואין עסקין באותה מסכת עבריינית על אף הדמיון בין העבירות. ביחס ליתר האישומים בתיק זה, בכל אישום מתלונן אחר, בכל אישום עיר אחרת, מרמה אחרת, חלק מהאישומים ענינם עבירות משנת 2014, חלקם משנת 2016 וחלקם משנת 2017. אין קשר בין האישומים השונים. במקרים בהם היו מספר "מעשים" אשר שייכים לאותו האירוע, קובצו כלל ה"מעשים" באותו אישום, כך למשל אישום 1 כולל 6 עסקאות (6 מעשים) שבוצעו באותו כרטיס חיוב של אותו מתלונן, כך למשל אישום 3 כולל 10 עסקאות שבוצעו באותו כרטיס חיוב. כך למשל אישום 11 כולל 2 רכישות שבוצעו באותה חנות, באותה שיטה. הגם שפער הזמנים בין הרכישות הוא מעל חודש, נכללו שני המעשים הללו באותו אישום.

הגם שהתייחסתי בדוגמה שלעיל רק לכתב האישום בת"פ 35130-12-18, הרי שהמסקנה אליה הגעתי נכונה לכלל כתבי האישום. כתבי האישום נוסחו באופן שכל המעשים ששייכים לאותה המסכת העבריינית נכללו באותו האישום.

לאחר שבחנתי את כלל האישומים בכל כתבי האישום בהם הורשעה המתלוננת, אני מקבלת את עמדת המאשימה כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, (למעט כאמור אישומים 2, 7, 8 בתיק 35130-12-18 שניתן לראותם כאותו אירוע).

15 העבירות שביצעה הנאשמת בכלל האירועים הן: גניבה, הפרת הוראה חוקית, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב ונסיון הונאה בכרטיס חיוב.

16 הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצעה הנאשמת הם: הגנה על קניינו של אדם, הגנה על חופש הפעולה והבחירה של הציבור ועל היכולת לקבל החלטות מבלי שירומה או יוטעה, הגנה על שימוש בכרטיסי חיוב כתחליף למטבע, הגנה על המסחר התקין, שמירה על הסדר הציבורי, ציות לחוק וכיבוד החלטות שיפוטיות.

ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל, (1.3.92):

"...האינטרס החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה. פגיעה בחופש זה, אשר באה כתוצאה ממעשה המרמה ואשר הביאה למרמה יתרון או הישג, היא שעומדת ביסודותיה של העבירה שבסעיף 415 לחוק..."

17 מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

כתבי האישום כוללים לפחות 53 עסקאות שנפרסו על פני כמעט 7 שנים, בהם גנבה הנאשמת, או קיבלה במרמה, מוצרים ושירותים, במרבית המקרים תוך הונאה בכרטיס חיוב, עבירות שבוצעו בחנויות רבות בערים שונות ברחבי המדינה (אשדוד, אשקלון, באר שבע, שדרות, קרית גת, תל אביב, ראשון לציון, יבנה) בסכום מצטבר העולה על 65,000 ₪ (בחלק מהאישומים המאשימה לא נקבה בסכומי המרמה, כך שאין חולק שהיקפי המרמה עולים על הסך הנ"ל).

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשמת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך ולו בשל כך שהמתלוננים פוצו על ידי חברות האשראי. ראשית הנאשמת פגעה גם במתלוננים שלא באמצעות כרטיסי חיוב - מתלוננים שאין מחלוקת כי איש לא פיצה אותם.

מעבר לכך, חברות האשראי אשר מפצות את קורבנות המרמה מן הסתם מגלמות את העלויות הללו במחירים אשר גובות מלקוחותיהן הרבים, ובכך למעשה הנזקים שגרמה הנאשמת, גם אם לא פגעו במלוא עוצמתן במתלונן הספציפי שאותו הונתה, הרי שפגעו בציבור בכללותו.

ראו בעניין זה את דברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (באר שבע) 16560-09-19 **כהן נ' מדינת ישראל** (22.1.20):

"כרטיסי האשראי הם אמצעי התשלום הנפוץ ביותר, באמצעותם מתבצעים רוב העסקאות. עשיית שימוש בהם למעשי מרמה, פוגעת בכלי תשלום מרכזי, מערערת את אמון המשתמשים בכרטיסי האשראי, גורמת נזקים לחברות האשראי, לסוחרים, לאנשים שפרטיהם הוכנסו לכרטיסים המזויפים (גם אם בסופו של דבר הם יכולים לקבל פיצוי מחברת האשראי) ולציבור בכלל, ויש להתייחס אליה בחומרה רבה".

18 באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**: חלק מהעבירות נעשו ללא תחכום רב, אך חלקן האחר נעשו בתחכום תוך שהנאשמת מצאה פרצה בכל הנוגע לשימוש בכרטיסי חיוב באופן שמאפשר לה להזין קוד פיקטיבי על מנת לכפות "אישור עסקה" אשר אלמלא הקוד היתה העסקה מסורבת. באופן הזה רכשה הנאשמת מוצרים רבים, באמצעות כרטיס חיוב נטען אשר כלל לא היה טעון בסכומים של העסקאות שביצעה, ולמעשה לא שילמה כלל עבור הרכוש. העבירות בוצעו כלפי מתלוננים שונים הן כלפי אנשים פרטיים אשר להם "מכרה" מוצרים ביד 2, אנשים אלו העבירו לה כספים עבור המוצר שפרסמה למכירה אך את המוצר הם לא קיבלו, הן כלפי אנשים אשר במרמה תוך הצגת מצג שווא קיבלה לידיה את מספר כרטיס האשראי שלהם ועשתה בו שימוש - כמובן ללא רשותם, והן כלפי בתי עסק רבים אליהם הגיעה, רכשה מוצרים, "שילמה" על ידי אילוץ קבלת אישור לעסקה באמצעות קוד פיקטיבי, מבלי שבפועל הכסף הועבר. העבירות כולן בוצעו לאחר תכנון מוקדם.

אני רואה בחומרה יתירה את העבירות שבוצעו בשנת 2020 לאחר שהנאשמת כבר היתה בקשר מזה כשנתיים עם שרות המבחן, שולבה בהליכים טיפוליים, לאחר ששחררה בתנאים מגבילים מתיק מעצר קודם, לאחר שניתנה

הכרעת דין בחלק מתיקיה ובעודה ממתינה לגזירת עונשה והכל תוך הפרת התנאים המגבילים אשר הוטלו עליה.

19 בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים לתקופות משמעותיות. כל מקרה ונסיבותיו. העונשים משתנים בהתאם להיקף המרמה וההונאה, לכמות העסקאות, לסכומי העסקאות, למספר המתלוננים למידת התכום, התכנון, חלקו היחסי של הנאשם לנסיבותיו האישיות, לעבירות הנלוות למרמה, לעבר הפלילי ועוד.

ראו למשל:

· רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחטב נ' מדינת ישראל** (5.9.16) המבקש ואחר הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת כרטיס חיוב וזיוף, בקבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חיוב (2 אישומים), קבלת דבר במרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר במרמה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העניין, בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. המבקש נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. הערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16). המבקש הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון לקבלת דבר במרמה וקבלת דבר במרמה. המבקש ביצע רכישות שונות ממספר בתי עסק בערים שונות תוך שימוש ב-7 כרטיסי חיוב של אחרים. המבקש נדון ל-24 חוד' מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 339/11 **מהרבנד נ' מדינת ישראל** (1.3.11) המבקש הורשע ב-7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 10 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 3 עבירות של התחזות, 3 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. המבקש התקשר לבתי עסק שונים הזדהה כנציג חברת האשראי וקיבל במרמה מספרי כרטיס אשראי ופרטים אישיים של בעלי הכרטיס. בסמוך לאחר מכן התקשר המבקש לבתי עסק אחרים, הזדהה כבעל כרטיס האשראי וביצע או ניסה לבצע רכישות של מוצרים שונים באמצעות כרטיס האשראי שקיבל במרמה. נגזרו 36 חודשי מאסר, תוך הפעלת 12 ח' מאסר מותנה בחופף. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזוין, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. נדון ל-6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ג (מרכז)

12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים ועבירות נוספות. נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מרכז)

48029-06-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (המערער הורשע בשבעה אישומים בגין ביצוע 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 71 עבירות של קבלת דבר במרמה, וכן עבירות של גניבת כרטיס אשראי. נדון ל-24 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור במחוזי נדחה בהסכמה לאחר שקוזז מהמאסר תקופת המעצר.

ע"פ (חיפה) 6240-11-08 **מדינת ישראל נ' מורדכי אברהמי** (7 חודשי מאסר וענישה נלווית סדרת עבירות הונאה בכרטיסי חיוב)

ע"פ (מחוזי נצ') 1132/07 **אבו חמיס מוחמד נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע עסקאות בכרטיס אשראי של המתלוננת ב-4 הזדמנויות שונות בסכום כולל של 2,680.44 ₪. הנאשם נדון ל-5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ראו גם ת"פ (י-ם) 31492-11-14 **מדינת ישראל נ' משה לוי**; ת"פ (ת"א) 13863-12-12 **מדינת ישראל נ' יצחק דניאל**; ת"פ (ראשל"צ) 50564-12-12 **מדינת ישראל נ' ליאוניד ברוק**, תפ (רמלה) 48359-10-12 **מדינת ישראל נ' עמרואח**; תפ (כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' רותם ציאני**; ת.פ. 30765-08-11 (רמלה) **מדינת ישראל נ' מיכאל אמרה**; ת.פ. 17880-11-10 (ירושלים) **מדינת ישראל נ' אושרת ישראלי**; ת"פ (קג"ת) 7230-01-15 **מדינת ישראל נ' יוליה גרינברג מנסורוב** (21.1.18); ת"פ (קריות) 39101-06-15 **מדינת ישראל נ' אוראל בן חמו** (3.7.16). ת"פ (אשקלון) 48846-05-20 **מדינת ישראל נ' לוי** (11.4.21); ת"פ (באר שבע) 21976-07-20 **מ"י נ' אלקריני** (1.6.21); ת"פ (באר שבע) 24597-09-19 **מדינת ישראל נ' אביטן** (10.9.20); ת"פ (באר שבע) 68660-12-19 **מדינת ישראל נ' ודובץ** (12.10.20).

20 לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לכל אחד מהארועים שבפני הוא כדלקמן:

בתיק 48330-04-15: הונאה בכרטיס חיוב (רכישת לינה במלון בשווי 1,050 ₪ ונסיון הונאה בסכום נוסף של 700 ₪ מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

בתיק 35130-12-18 :

באישום הראשון (6 עסקאות במרמה בסכום כולל של 1,532 ₪ מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

באישומים השני השביעי והשמיני קבלת דבר במרמה באמצעות פרסום באתר יד 2, קבלת כרטיס חיוב במרמה מהמתלוננת ושימוש בו לביצוע 5 עסקאות שונות בסכום כולל של 1,579 ₪. מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

באישום השלישי גניבת כרטיס אשראי וביצוע 10 עסקאות שונות במרמה בסכום כולל של 1,329 ₪, מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

באישום הרביעי קבלת 1,700 ₪ עבור טלפון מבלי שמסרה את הטלפון לקונה, מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

באישום החמישי קבלה במרמה של פרטי כרטיס חיוב של אחר ורכישה באמצעותו בשתי עסקאות בסכום כולל של 1,798 ₪, מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד שנת מאסר.

באישום השישי קבלת תשלום עבור מוצר שפרסמה ביד 2 מבלי שסיפקה את המוצר (מתחם העונש ההולם לכל אישום נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשים מאסר).

באישום העשירי גניבה מחנות בשווי 4748 ₪ תוך הונאה בכרטיס חיוב - מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

באישום האחד עשר עבירות של גניבת טלוויזיה וטלפון בשני מועדים שונים תוך שימוש במרמה בכרטיס אשראי בסכומים של 919 ₪ ו- 1,200 ₪, מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

בתיק 34430-11-17: הונאה בכרטיס חיוב (רכישת טלפון בשווי 1,050 ₪ באמצעות קוד פיקטיבי, מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

בתיק 46316-10-18 :

באישום הראשון : הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה והפרת הוראה חוקית (רכישת רכב ממונע בשווי 1,400 ₪. מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שרות ועד לשנת מאסר.

באישום השני: הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה (ביצוע 4 רכישות במועדים שונים בסכום מצטבר של 3130 ₪) מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שרות ועד לשנת מאסר.

באישומים השלישי ועד החמישי לכל אחד מהאישומים (הונאה בהיקף של 2,400 ₪, 1,754 ₪ ו- 3,190 ₪, מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים).

בתיק 17949-03-20: (רכישת טלפון במרמה בסכום 1,295 ₪, מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

בתיק 7643-01-19 : 5 עסקאות בסכום מצטבר של 7,476 ₪ שבוצעו במרמה והונאה בכרטיס חיוב, מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד שנת מאסר.

בתיק 39302-12-20:

באישום הראשון קבלת טלפון במרמה בשווי 3,410 ₪ תוך הונאה לכרטיס חיוב ותוך הפרת תנאי שחרור מתחם

העונש ההולם נע ממאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד 15 חודשי מאסר.

באישום השני קבלת שני צמידים בשווי 9,500 ₪ במרמה בכרטיסי חיוב, ותוך הפרת תנאי שחרור מתחם העונש ההולם נע ממאסר של מספר חודשים ועד 15 חודשי מאסר.

באישום השלישי - 3 רכישות באותה חנות בתוך 20 יום, טאבלט, ושלושה טלפונים בסכום כולל של 13,150 ₪ תוך הונאה בכרטיס חיוב והכל תחת הפרת הוראה חוקית, מתחם העונש ההולם נע ממאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר.

שיקולי שיקום

21 לא מצאתי הצדקה לסטיה לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום.

כאמור הנאשמת שולבה בהליך טיפולי במשך למעלה משנתיים, הליך שבסופו של יום לא הביא לשינוי בהתנהלותה של הנאשמת, והראיה - שתוך כדי ההליך הטיפולי ביצעה עבירות נוספות. שרות המבחן בסופו של יום לא המליץ על ענישה בעלת אופי טיפולי אלא המליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבה גבולות.

שיקולים בגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

22 בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם זקפתי לזכותה את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במיוחס לה.

23 זקפתי לחובתה של הנאשמת את הרשעתה הקודמת. לנאשמת הרשעה קודמת בעבירות של איומים והצתה בגין ריצתה שישה חודשי מאסר במסגרת שירותה הצבאי.

24 לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע חלק מהעבירות. הדיונים בחלק מתיקיה של הנאשמת נמשכו זמן רב בשל דחיות שנעוצות ברובן בהגנה, ובעיקר בשל הניסיונות החוזרים ונשנים לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי. לאור האמור לא מצאתי ליתן משקל רב לחלוף הזמן, בפרט שבכל אותה התקופה המשיכה לעבור עבירות.

25 לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שעולות מתסקירי שירות המבחן, ומהמסמכים שהוגשו (מסמכים אודות בנה נ/1-3) ומטיעוני הגנה לעונש.

לקחתי בחשבון שהנאשמת אם חד הורית לקטין יליד 2009 הסובל מבעיות התפתחותיות תפקודיות משמעותיות. לקחתי בחשבון כי בנה הקטין של הנאשמת נמצא במסגרת חינוכית ובשל מעצרה של הנאשמת היא לא ראתה את בנה חודשים ארוכים, ומהמסמכים שהגיש שרות המבחן עולה כי הדבר הביא להתדרדרות מסוימת במצבו של הקטין.

לקחתי בחשבון את מצבו הרפואי של בנה, את היותו מוגדר כנכה 100% על ידי הביטוח הלאומי.

עמוד 17

לקחתי בחשבון שהנאשמת אינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי גמלת הבטחת הכנסה.

26 לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמת נותנת את הדין בגין ריבוי עבירות, עבירות אשר חלקן בוצעו לאחר שכבר חוותה הליך מעצר, ובעודה מצוייה בתנאים מגבילים.

כאמור הנאשמת נעצרה לא אחת בגין העבירות שביצעה:

הנאשמת נעצרה בתיק מ"י 3550-05-18 ושחררה בתנאי מעצר בית מלא ביום 3.5.18. תנאים אלו הופרו על ידה עת ביצעה ביום 10.5.18 את העבירות נשוא האישום הראשון בת"פ 46316-10-18.

הנאשמת נעצרה ביום 15.10.18 בתיק מ"ת 46319-10-18. ביום 22.11.18 שוחררה בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח, כמו כן נקבע איסור להחזיק כרטיסי חיוב על לתום ההליכים.

ביום 27.3.19 נעצרה הנאשמת פעם נוספת לאחר שנטען כי ביום 25.12.18, (יום לאחר הרשעתה בשלושה תיקים) ובמהלך חודש ינואר השתמשה במרמה בכרטיס חיוב, תוך הפרת תנאי מעצר הבית ותנאי השחרור. ביום 28.3.19 שוחררה באותם התנאים ובהמשך חולט סך של 1000 ₪ מתוך הפקדון שהופקד. בהמשך הוקלו תנאי השחרור, תוך שהאיסור לעשות שימוש בכרטיס חיוב נותר בעינו.

ביום 7.12.20 נעצרה הנאשמת ובזו הפעם עד לתום ההליכים, לאחר שהמשיכה לבצע עבירות נשוא ת"פ 39302-11-20 תוך הפרת תנאי שחרורה.

27 נתתי דעתי לדבריה האחרונים של הנאשמת. לדבריה שהבן שלה הוא מרכז עולמה. להבטחתה שלא תחזור לבצע עבירות.

לא מצאתי ליתן משקל להבטחה זו. להתרשמותי מדובר בדברים מן השפה אל החוץ, זאת בשים לב לשנים הרבות בהם ניהלה את תיקיה ועל אף שננקטו נגדה לא פעם הליכי מעצר המשיכה וביצעה עבירות נוספות.

28 לקחתי בחשבון את הניסיונות הטיפוליים שנערכו בעניינה של הנאשמת משך למעלה משנתיים, ניסיונות שנכון לעת הזו לא צלחו. שירות המבחן התרשם שהנאשמת לא נתרמה מההליכים הטיפוליים.

29 לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים לא היוו עד כה גורם מרתיע וכי יש להטיל ענישה מוחשית אשר תציב לנאשמת גבולות.

30 לאור הרצדביזם בהתנהלותה של הנאשמת, ולאור המלצת שירות המבחן, מצאתי ליתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה שבענישה ולהעדיף על פני נסיבותיה האישיות, קשות ככל שיהיו.

עונשה של הנאשמת

3 לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

מאסר בפועל

בגין העבירות **בתיק 48330-04-15**, ללא מאסר בפועל.

בגין העבירות **בתיק 35130-12-18** :

באישום הראשון חודשיים מאסר בפועל.

באישומים השני, השביעי והשמיני ביחד - חודשיים מאסר בפועל.

באישום השלישי חודש מאסר בפועל.

באישום הרביעי חודש מאסר בפועל.

באישום החמישי חודש מאסר בפועל.

באישום השישי ללא מאסר בפועל.

באישום העשירי חודש מאסר בפועל.

באישום האחד עשר חודש מאסר בפועל.

בגין העבירות **בתיק 34430-11-17** : חודש מאסר בפועל.

בגין העבירות **בתיק 46316-10-18** :

באישום הראשון: חודש מאסר בפועל

באישום השני: חודשיים מאסר בפועל

באישום השלישי: חודש מאסר בפועל

באישום הרביעי: חודש מאסר בפועל.

באישום החמישי: חודש מאסר בפועל

בגין העבירות **בתיק 17946-03-20** חודש מאסר בפועל.

בגין העבירות **בתיק 7643-01-12** חודשיים מאסר בפועל.

בגין העבירות **בתיק 39302-12-20** :

באישום הראשון: 4 חודשי מאסר בפועל.

באישום השני: 5 חודשי מאסר בפועל.

באישום השלישי: 6 חודשי מאסר בפועל.

לפנים משורת הדין, ורק בשל היות המאסר, מאסרה הראשון של הנאשמת מאחורי סורג ובריח, לא אמצה עימה את הדין בזו הפעם ואף אורה על חפיפה חלקית של המאסרים אשר הוטלו עליה בגין האישומים השונים. באופן

שבמקום לרצות 34 חודשי מאסר כפי שנפסקו לעיל, תרצה הנאשמת בסך הכל 24 חודשי מאסר. מתקופת המאסר ינוכו כל ימי המעצר שריצתה הנאשמת בקשר עם כל התיקים המצורפים.

מאסר מותנה

אני גוזרת על הנאשמת 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מיום שחרורה מהמאסר את העבירות בהן הורשעה או כל עבירות רכוש או מרמה.

פיצוי

הנאשמת תשלם למתלוננים השונים פיצוי מצטבר בסך 15,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.10.22.

ב"כ המאשימה תמציא לבית המשפט תוך 60 יום, את פרטי כל המתלוננים, את סכום הנזק שנגרם להם ואת האופן בו היא מבקשת לחלק את הפיצוי בין המתלוננים השונים.

לאחר קבלת הפירוט הנ"ל תינתן החלטה באשר לאופן חלוקת הפיצוי בין המתלוננים בכל התיקים.

קנס

הנאשמת תשלם קנס בסך 1500 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.6.24.

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצויים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

מורה על השמדת המוצגים בכל התיקים, בחלוף תקופת הערעור

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, במעמד הצדדים.